εκτός της Εκκλησίας (ecclesia extra ecclesiam [σημ.: εκτός της Ορθοδόξου Εκκλησίας υπάρχει Εκκλησία]).»[9] Παρατηρείται ότι επαναπροσδιορίζονται τα όρια της Εκκλησίας[10] και ότι πλέον δεν υφίστανται ούτε αιρετικοί ούτε αιρέσεις. Τούτο αντιβαίνει στην ορθόδοξη διδασκαλία, σύμφωνα με την οποία μόνον οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί είναι μέλη της Εκκλησίας, ενώ οι αιρετικοί βρίσκονται εκτός Αυτής. Επιπλέον, το ορθόδοξο δόγμα διδάσκει ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία κατέχει την Αλήθεια και ότι μόνον Αυτή είναι η αληθινή Εκκλησία, σε αντίθεση προς όσα διακηρύσσονται στη Διακήρυξη του Τορόντο, σύμφωνα με την οποία *«οι Εκκλησίες (οι χριστιανικές ομολογίες) θα οδηγηθούν προς την Αλήθεια»* και ότι *«οι Εκκλησίες-μέλη του Παγκοσμίου Συμβουλίου αναγνωρίζουν σε άλλες Εκκλησίες [σημ.: αιρέσεις] στοιχεία της αληθινής Εκκλησίας»*.[11][της Εκκλησίας του Χριστού, όπως ομολογείται στο Σύμβολο της Πίστεως]. Όλες αυτές οι αιρέσεις περιλαμβάνονται στο ανάθεμα που εξέδωσε η Σύνοδος της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Διασποράς (ROCOR) τον Αύγουστο του 1983[12]. Οι δόλιες αυτές διατυπώσεις αποδεικνύουν επίσης ότι στην εγκύκλιο[13] διά της οποίας η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Κύπρου αποδέχθηκε την ψευδοσύνοδο του Κολυμπαρίου της Κρήτης του 2016, διατυπώνεται ψευδώς ότι *«η Ορθόδοξη Εκκλησία παραμένει η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία και ότι Αυτή κατέχει και διαφυλάσσει το πλήρωμα της Αληθείας»*[14]. Αυτή η ψευδοσύνοδος, στην πραγματικότητα, διαστρεβλώνει το δόγμα περί της Εκκλησίας και διαδίδει την εκκλησιολογική αίρεση εντός της Εκκλησίας.

Σύμφωνα με τον ομότιμο καθηγητή Δογματικής της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ.Δημήτριο Τσελεγγίδη, η λεγόμενη *«Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κρήτης (2016)»* θεσμοθέτησε και εδραίωσε τον Οικουμενισμό, εισάγοντας και προωθώντας κατ' αυτόν τον τρόπο την εκκλησιολογική σύγχυση στις συνειδήσεις των πιστών. Η οικουμενιστική σκέψη βρίσκεται σε αντίθεση προς το ορθόδοξο χριστιανικό φρόνημα και την ομολογία της πίστεως. Κατά συνέπεια, ο οικουμενιστής αποβάλλει την ιδιότητα του Ορθοδόξου Χριστιανού. Το να είναι κανείς Ορθόδοξος Χριστιανός (πέραν της λήψεως του Μυστηρίου του Βαπτίσματος και των λοιπών Ιερών Μυστηρίων) σημαίνει και την αποδοχή ολόκληρης της διδασκαλίας της Εκκλησίας, συμπεριλαμβανομένης της ορθοδόξου εκκλησιολογίας, η οποία διδάσκει ότι μόνον η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι η Μία και μοναδική, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, ενώ όσοι βρίσκονται εκτός Αυτής είναι αιρετικοί και στερούνται της σωτηρίας· και ότι, προκειμένου να σωθούν, οφείλουν να ενωθούν με την Ορθόδοξη Εκκλησία· διαφορετικά παραμένουν εκτός του Χριστού. Οι προαναφερθείσες εκκλησιολογικές αιρέσεις, όπως η θεωρία των κλάδων, η θεωρία των ατελών εκκλησιών και η θεωρία της αοράτου εκκλησίας, έχουν καταδικασθεί ως αιρέσεις τόσο από τους Πατέρες[15] όσο και από τις Ιερές Συνόδους της Εκκλησίας[16].

Αιδεσιμολογιώτατε,

Η Ε΄ Οικουμενική Σύνοδος, διά του ΙΑ΄ Αναθέματος, ορίζει: *«Εἴ τις οὐκ ἀναθεματίζει Ἄρειον, Εὐνόμιον, Μακεδόνιον, Ἀπολινάριον, Νεστόριον, Εὐτυχῆ καὶ Ὠριγένην, σὺν τοῖς ἀσεβέσιν αὐτῶν συγγράμμασι, καθὼς και όλους τους λοιπούς αιρετικούς που έχουν ήδη καταδικασθεί και αναθεματισθεί από την Αγία Καθολική και Αποστολική Εκκλησία και από τις τέσσερις προαναφερθείσες Αγίες Συνόδους, καθώς επίσης και όλους εκείνους που συμμερίσθηκαν ή συμμερίζονται τις απόψεις τους ή που επιμένουν μέχρι τέλους στην ίδια ασέβεια με τους προαναφερθέντες αιρετικούς, ας είναι ανάθεμα»*[17].

Κατά το παράδειγμα του ΙΑ΄ Αναθέματος, το οποίο διακηρύσσει ότι όσοι δεν αναθεματίζουν τις αιρέσεις που έχουν αναθεματισθεί από τις Συνόδους είναι ανάθεμα, έτσι και εμείς, το ορθόδοξο ποίμνιο, επιθυμούμε να σας ερωτήσουμε εάν η Υμετέρα Αιδεσιμολογιότης αναθεματίζει μαζί με εμάς τα αιρετικά κείμενα της λεγομένης *«Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας»* της Κρήτης (2016).